

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

॥ पुष्पपद्धतिः द्वादशी ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

॥ पुष्पपद्धतिः द्वादशी ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

शौरेः सञ्चारकालेषु पुष्पवृष्टिर्दिवश्च्युता ।
पर्यवस्यति यत्रैव प्रपद्ये तां पदावनीम् ॥ 12.1 ॥

दैवतं मम जगत्त्रयार्चिता
दिव्यदम्पतिविहारपादुका ।
पाणिपादकमलार्पणात्तयोः
या भजत्यनुदिनं सभाजनम् ॥ 12.2 ॥

तव रङ्गराजमणिपादु ! नतो
विहितार्हणः सुरसरित्पयसा ।
अवतंसचन्द्रकलया गिरिशो
नवकेतकीदळमिवार्पयति ॥ 12.3 ॥

कुसुमेषु समर्पितेषु भक्तैः
त्वयि रङ्गेशपदावनि ! प्रतीमः ।
शठकोपमुनेस्त्वदेकनाम्नः
सुभगं यत्सुरभित्वमस्य नित्यम् ॥ 12.4 ॥

पदे परस्मिन् भुवने विधातुः
पुण्यैः प्रसूनैः पुळिने सरय्वाः ।

मध्ये च पादावनि ! सह्यसिन्धोः
आसीच्चतुःस्थानमिवार्चनं ते ॥ 12.5 ॥

तवैव रङ्गेश्वरपादरक्षे !
सौभाग्यमव्याहतमाप्तुकामाः।
सुरद्रुमाणां प्रसवैः सुजातैः
अभ्यर्चयन्त्यप्सरसो मुहुस्त्वाम् ॥ 12.6 ॥

निवेशितां रङ्गपतेः पदाब्जे
मन्ये सपर्या मणिपादरक्षे !।
त्वदर्पणादापतितामपश्यत्
गाण्डीवधन्वा गिरिशोत्तमाङ्गे ॥ 12.7 ॥

पत्राणि रङ्गनृपतेर्मणिपादरक्षे !
द्वित्राण्यपि त्वयि समर्प्य विभूतिकामाः।
पर्यायलब्धपुरुहूतपदाः शचीनां
पत्राङ्कुराणि विलिखन्ति पयोधरेषु ॥ 12.8 ॥

निर्वर्तयन्ति तव ये निचितानि पुष्पैः
वैहारिकाण्युपवनानि वसुन्धरायाम्।
कालेन ते कमललोचनपादरक्षे !
क्रीडन्ति नन्दनवने कृतिनः पुमांसः ॥ 12.9 ॥

अर्चन्ति ये मधुभिदो मणिपादरक्षे !
भावात्मकैरपि परं भवतीं प्रसूनैः।
मन्दारदामसुभगैर्मकुटैरजस्रं
बृन्दारकाः सुरभयन्ति पदं तदीयम् ॥ 12.10 ॥

अस्पृष्टदोषपरिमर्शमलङ्घ्यमन्यैः
हस्तापचेयमखिलं पुरुषार्थवर्गम्।

चित्रं जनार्दनपदावनि ! साधकानां
त्वय्यर्पिताः सुमनसः सहसा फलन्ति ॥ 12.11 ॥

वन्दारुभिः सुरगणैस्त्वयि सम्प्रयुक्ता
माला विभाति मधुसूदनपादरक्षे !।
विक्रान्तविष्णुपदसंश्रयबद्धसख्या
भागीरथीव परिरम्भणकाङ्क्षिणी ते ॥ 12.12 ॥

ये नाम रङ्गनृपतेर्मणिपादुके ! त्वाम्
अभ्यर्चयन्ति कमलैरधिकर्तुकामाः।
आरोपयत्यवहिता नियतिः क्रमात्तान्
कल्पान्तरीयकमलासनपत्रिकासु ॥ 12.13 ॥

त्वय्यर्पितानि मनुजैर्मणिपादरक्षे !
दूर्वाङ्कुराणि सुलभान्यथवा तुलस्यः।
साराधिकाः सपदि रङ्गनरेन्द्रशक्त्या
संसारनागदमनौषधयो भवन्ति ॥ 12.14 ॥

आराध्य नूनमसुरार्दनपादुके ! त्वाम्
आमुष्मिकाय विभवाय सहस्रपत्रैः।
मन्वन्तरेषु परिवर्तिषु देवि ! मर्त्याः
पर्यायतः परिणमन्ति सहस्रनेत्राः ॥ 12.15 ॥

धन्यैस्त्वयि त्रिदशरक्षकपादरक्षे !
पुष्पाणि काञ्चनमयानि समर्पितानि।
विस्रंसिना विनमतो गिरिशोत्तमाङ्गात्
आरग्वधेन मिलितान्यपृथग्भवन्ति ॥ 12.16 ॥

विश्वोपसर्गशमनं त्वयि मन्यमानैः
वैमानिकैः प्रणिहितं मणिपादरक्षे !।

पद्मासहायपदपद्मनखार्चिषस्ते
पुष्पोपहारविभवं पुनरुक्तयन्ति ॥ 12.17 ॥

नाकौकसां शमयितुं परिपन्थिवर्गान्
नाथे पदं त्वयि निवेशयितुं प्रवृत्ते ।
त्वत्संश्रितां विजहतस्तुळसीं वमन्ति
प्रस्थानकाहळरवान् प्रथमं द्विरेफाः ॥ 12.18 ॥

रङ्गेशपादपरिभोगसुजातगन्धां
सम्प्राप्य देवि ! भवतीं सह दिव्यपुष्पैः ।
नित्योपदर्शितरसं न किलाद्रियन्ते
नाभीसरोजमपि नन्दनचञ्चरीकाः ॥ 12.19 ॥

प्रागेव काञ्चनपदावनि ! पुष्पवर्षात्
संवर्तिते शमितदैत्यभयैः सुरेन्द्रैः ।
पद्मेक्षणस्य पदपद्मनिवेशलाभे
पुष्पाभिषेकमुचितं प्रतिपद्यसे त्वम् ॥ 12.20 ॥

दिशि दिशि मुनिपत्न्यो दण्डकारण्यभागे
न जहति बहुमानान्नूनमद्यापि मूलम् ।
रघुपतिपदरक्षे ! त्वत्परिष्कारहेतोः
अपचितकुसुमानामाश्रमानोकहानाम् ॥ 12.21 ॥

घटयसि परिपूर्णान् कृष्णमेघप्रचारे
कृतिभिरुपहितैस्त्वं केतकीगर्भपात्रैः ।
वरतनुपरिणामाद्दामतः श्यामळानां
प्रणतिसमयलग्नान् पादुके ! मौळिचन्द्रान् ॥ 12.22 ॥

परिचरणनियुक्तैः पादुके ! रङ्गभर्तुः
पवनतनयमुख्यैरर्पितां त्वत्समीपे ।

विनतविधिमुखेभ्यो निर्विशेषां द्विरेफाः
कथमपि विभजन्ते काञ्चनीं पद्मपङ्क्तिम् ॥ 12.23 ॥

विधिशिवपुरुहूतस्पर्शितैर्दिव्यपुष्पैः
त्वयि सह निपतन्तस्तत्तदुद्यानभृङ्गाः।
मधुरिपुपदरक्षे ! मञ्जुभिः स्वैर्निनादैः
अविदितपरमार्थान् नूनमध्यापयन्ति ॥ 12.24 ॥

प्रशमयति जनानां सञ्ज्वरं रङ्गभर्तुः
परिसरचलितानां पादुके ! चामराणाम्।
अनुदिनमुपयातैरुत्थितं दिव्यपुष्पैः
निगमपरिमळं ते निर्विशन् गन्धवाहः ॥ 12.25 ॥

अखिलभुवनरक्षानाटिकां दर्शयिष्यन्
अनिमिषतरुपुष्पैरर्चिते रङ्गमध्ये।
अभिनयमनुरूपं शिक्षयत्यात्मना त्वां
प्रथमविहितलास्यः पादुके ! रङ्गनाथः ॥ 12.26 ॥

अगळितनिजरागां देवि ! विष्णोः पदं तत्
त्रिभुवनमहनीयां प्राप्य सन्ध्यामिव त्वाम्।
भवति विबुधमुक्तैः स्पष्टतारानुषङ्गं
परिसरपतितैस्ते पारिजातप्रसूनैः ॥ 12.27 ॥

व्यञ्जन्त्येते विभवमनघं रञ्जयन्तः श्रुतीर्नः
प्राध्वं रङ्गक्षितिपतिपदं पादुके ! धारयन्त्याः।
नादैरन्तर्निहितनिगमैर्नन्दनोद्यानभृङ्गाः
दिव्यैः पुष्पैः स्रपितवपुषो देवि ! सौस्नातिकास्ते ॥ 12.28 ॥

किं पुष्पैस्तुळसीदळैरपि कृतं दूर्वाऽपि दूरे स्थिता
त्वत्पूजासु मुकुन्दपादु ! कृपया त्वं कामधेनुः सताम्।

प्रत्यग्राहतदर्भपल्लवलवग्रासाभिलाषोन्मुखी
धेनुस्तिष्ठतु सा वसिष्ठभवनद्वारोपकण्ठस्थले ॥ 12.29 ॥

चूडारग्वधरजसा चूर्णस्त्रपनं विधाय ते पूर्वम्।
रङ्गेशपादुके ! त्वाम् अभिषिञ्चति मौळिगङ्गया शम्भुः ॥ 12.30 ॥

॥ इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे पुष्पपद्धतिः द्वादशी ॥
कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥